

Schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 2 april 2008, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 21 maart 2008, inhoudende een schorsing als ordemaatregel voor de duur van 4 weken. Bij brief van 14 april 2008 heeft appellante een aantal producties in het geding gebracht. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Op 12 september 2008 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante was in persoon aanwezig, bijgestaan door haar broer. Verweerster was ter zitting vertegenwoordigd door de heer, algemeen directeur, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster. Beide partijen hebben ter zitting een pleitnota overgelegd. Appellante heeft, met instemming van verweerster, ter zitting nog een aantal producties overgelegd. Verweerster heeft, met instemming van appellante, ter zitting een productie in het geding gebracht.

2. De feiten

Appellante is per 1 december 2002, aanvankelijk voor bepaalde en later voor onbepaalde tijd, benoemd als leraar met een werktijdfactor van 1,000 bij verweerster. Zij verricht haar werkzaamheden aan basisschool

Op 27 maart 2008 vond een gesprek plaats waarbij aanwezig waren appellante, de directeur van haar school en een jeugdverpleegkundige, die kort tevoren de leerlingen van groep zeven van appellante had onderzocht in het kader van een periodiek onderzoek van de GGD. In dat gesprek zijn door de jeugdverpleegkundige opmerkingen van kinderen over hun relatie met appellante aan de orde geweest. In een mail van 19 mei 2008 aan appellante heeft de jeugdverpleegkundige dit samengevat als volgt:

“Op een enkeling na voelden ze zich wel prettig in de klas, maar niet prettig bij de juf.”

Ontdaan over deze mededelingen heeft appellante de volgende dag, een vrijdag, niet gewerkt. Er is wel telefonisch contact geweest tussen appellante en de directeur van de school, waarbij appellante mededeelde dat zij maandag weer zou gaan werken. Verder is er telefonisch contact opgenomen door de directeur met de mededeling dat appellante was uitgenodigd voor een gesprek op maandagochtend met de schoolleiding en het bestuur.

Dit gesprek heeft plaatsgevonden op maandagochtend 31 maart 2008. Daarbij was ten behoeve van appellante een vertrouwenspersoon aanwezig. Aan appellante werd medegedeeld dat zij naar aanleiding van de in de voorgaande week ontstane situatie werd geschorst in het belang van de instelling, teneinde tijd en gelegenheid te creëren om gezamenlijk naar een oplossing te zoeken. Appellante heeft de gelegenheid gekregen in dat gesprek haar zienswijze op de (voorgenomen) schorsing te geven. Bij brief van dezelfde datum is de schorsing aan appellante schriftelijk bevestigd.

Voorzover van belang wordt in deze brief vermeld als volgt:

“Op 31 maart 2008 hadden wij een gesprek met u n.a.v. de ontstane situatie tussen u en basisschool, Bij de directie zijn meerdere malen signalen binnengekomen, waaruit blijkt dat kinderen van uw groep zich niet prettig/veilig voelen. Dit is vorige week ook n.a.v. een bezoek van en een gesprek met de sociaal verpleegkundige en de directeur met u besproken.

In het gesprek d.d. 31-3-2008 is u tevens medegedeeld dat, gezien het voorgaande, uw aanwezigheid op basisschool, momenteel niet meer gewenst is. Het wordt in het belang van de organisatie dringend noodzakelijk geacht om u als ordemaatregel te schorsen op basis van artikel 3.14 lid 1 van de CAO-PO 2006-2008 voor de duur van 4 weken.”

Deze beslissing is nog gevolgd door een brief van 21 april 2008 aan appellante, houdende een voornemen tot verlenging van de schorsing, maar dit voornemen heeft geen vervolg gekregen. Feitelijk is appellante echter sedertdien niet meer voor verweerster werkzaam geweest.

3. De standpunten van partijen

Appellante is van mening dat de “ontstane situatie” waarvan in het schorsingsbesluit sprake is, ontstaan is door verschillende oorzaken. In iedere klas gebeurt wel eens iets waar een leerling of ouders het niet mee eens zijn of waardoor een leerling zich niet prettig voelt. Er zijn ouders die negatief kritisch naar de leerkrachten kijken. De directie heeft geen standpunt ingenomen toen ouders

met klachten kwamen. Daardoor voelden ouders zich gesteund en zijn zij het gedrag van appellante steeds negatiever gaan bekijken. Verder is bepaalde ouders en leerlingen de mogelijkheid geboden om over de dingen die gebeurden in de klas met de directie te praten, dus niet met appellante. Dit kan de bevestiging zijn voor het idee van ouders dat appellante als leerkracht niet geschikt is. Als het waar is dat de sfeer in de klas niet prettig is, zou het beter zijn daaraan te werken in plaats van een schorsing op te leggen.

Appellante voelt zich nu als enige schuldig aan de "ontstane situatie". Zij voelt zich door de maatregel beschadigd.

Verweerster stelt daar het volgende tegenover.

Uit een regulier onderzoek door een schoolverpleegkundige is duidelijk geworden dat meer dan de helft van de leerlingen uit groep zeven, de groep van appellante, zich onveilig voelt in de groep. Gezien het grote percentage en de (mondelijke) toelichting die de jeugdverpleegkundige heeft gegeven, heeft verweerster gemeend appellante direct uit de groep te moeten halen door een time-out af te spreken, om tijd te creëren om na te denken over mogelijke oplossingen. Appellante zijn andere werkzaamheden op de eigen school aangeboden, waar zij aanvankelijk mee akkoord ging, maar vervolgens trok zij haar medewerking in. Zij wilde perse in haar eigen groep terugkeren. Gezien de rapportage achtte verweerster dit onverantwoord en ter voorkoming van 'een scène op school' zag verweerster als enige uitweg een schorsing van appellante.

4. De motivering

In artikel 3.14 van de CAO is bepaald dat de werkgever de werknemer kan schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Tevens wordt in dit artikel bepaald dat de werknemer, alvorens hij wordt geschorst, in de gelegenheid wordt gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken.

In de schriftelijke bevestiging van het schorsingsbesluit wordt als grond voor de schorsing aangevoerd dat bij de directie meerdere malen signalen zijn binnengekomen waaruit blijkt dat de kinderen van de groep van appellante zich niet prettig/veilig voelen hetgeen de daaraan voorafgaande week, n.a.v. een bezoek van en een gesprek met de sociaal verpleegkundige en de directeur met appellante is besproken. "Gezien het voorgaande", zo vervolgt de schriftelijke bevestiging, is de aanwezigheid van appellante op de school niet meer gewenst en wordt het in het belang van de organisatie dringend noodzakelijk geacht haar te schorsen.

Zowel in het verweerschrift als bij de mondelinge behandeling is zijdens verweerster aangevoerd dat noch het aantal en de aard van de klachten, vernomen van de jeugdverpleegkundige, noch andere door verweerster ontvangen signalen van soortgelijke aard voor verweerster aanleiding zijn geweest om appellante per direct te schorsen. Dat betekent dat alle aan het schriftelijk schorsingsbesluit ten grondslag gelegde feiten niet meer als grondslag kunnen gelden, zodat resteert een schorsing zonder schriftelijk aangevoerde feitelijk gronden.

Alleen al om deze reden is het beroep gegrond

Ten overvloede overweegt de commissie nog het volgende..

Verweerster voert nog aan dat de schorsingsgrond hieruit bestond dat verweerster (na aanvankelijke instemming) weigerde in te stemmen met een oplossing, houdende het verrichten van andere werkzaamheden, maar noch uit het gespreksverslag van 31 maart 2008 noch anderszins is gebleken, dat deze (niet schriftelijk medegedeelde) gronden voorafgaande aan de schorsing onderwerp van gesprek zijn geweest. Ook dit verweer kan verweerster niet baten.

Tenslotte merkt de commissie nog op dat van een situatie die een spoedschorsing noodzakelijk maakte niet is gebleken.

Het beroep is gegrond.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 12 september 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. G.M.J. Prick, mr. A.A.M. Mollee, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.